

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอรุโณทัย จังหวัดลำปาง ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จำนวน 10 ครั้ง ๆ ละ 1 - 1½ ชั่วโมง ติดต่อกัน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมให้ดำเนินการเรียนตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เก็บข้อมูลด้วยการทำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลองทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างจากก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และนักเรียนที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และนักเรียนกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

This independent study was to examine group counseling for developing self-esteem of students with conduct disorder problems. The sample comprised 20 Mathayom Suksa 2 Students enrolled in Arunothai School Lampang in the first semester of the 2007 academic year, who were divided into two groups – experimental and control groups with 10 students each. The former was exposed to 10 one to one and a half hour long group counseling sessions for five consecutive weeks led by the researcher. The control group engaged in their study as usual. Pretest and posttest were administered with the subjects in both groups. Research instruments included self-esteem and group counseling program. It was found that experimental group students' pre-and post test scores on self-esteem differ. Post-experiment self-esteem test score of experimental and control groups differ. Experimental group students self-esteem gained scores were significantly higher than those of the control group.